

Інституту та незалежність від економічних і суспільних коливань. Ендаумент-фонд розвитку Інституту міжнародних відносин на сьогодні вже акумулював близько 245,3 тис. грн від 21 благодійника [3].

Зрозуміло, що на сьогоднішній день ендаумент в Україні є погано розвинений. Основними передумовами цього є [4]:

- не визначений механізм створення ендаументу;
- низький ступінь інформування населення щодо ендаументу, а також низький рівень доходів населення;
- невпевненість вкладників, що їхні кошти будуть використані за призначенням;
- відсутність мотивації для потенційних вкладників здійснювати свої вклади;
- відсутність належної підтримки благодійності з боку держави.

Низький розвиток благодійництва, а відповідно ендаументу, в Україні підтверджує міжнародний рейтинг World Giving Index, котрий з 2010 року щорічно публікується за підтримки Charities Aid Foundation

Згідно зі світовим показником, на протязі 2010-2014 років Україна стабільно посідала найнижчі місця у цьому рейтингу, як за загальними критеріями, так і за обсягом грошових пожертвувань зокрема. Лише у 2015 році стали помітні тенденції на покращення позицій, здебільшого за рахунок волонтерської діяльності, пов'язаною із військовими діями на сході країни [5].

Не дивлячись на вищеописані проблеми доцільність розвитку ендаументу як додаткового джерела фінансування вищих освітніх закладів в Україні безсумнівна, проте актуальність створення ендаумент-фондів в Україні залежатиме від ступеня незалежності навчальних закладів та збільшення конкуренції ринку освітніх послуг.

1. Прус Л.Р. Застосування ендаумент-фондів у формуванні фінансового потенціалу некомерційних організацій. *Торгівля і ринок України*. 2009. № 27. С. 463-469.

2. Зарубіжні ендаумент-фонди в освіті: цифри / Український форум благодійників. URL: <http://ufb.org.ua/sekto-r-blagodijnosti/filantropija-u-sviti/doslidzhennja-globalnoi-filantropii.htm?id=499>.

3. Перший ендаумент-фонд в Україні / Kievskie Vedomosti. URL: <http://www.kv.com.ua/actual/pervyj-endaumen-fond-v-ukraine-46207>.

4. Леонов А.В. Эндаументы: место в системе финансирования высшего образования и опыт применения в мире и в России. *Современные исследования социальных проблем*. 2012. № 1 (09). С. 6-24.

5. Рябков К.Я., Покідіна В.Т. Ендаумен у вищій освіті: світова практика і українське сьогодні. *Проект «Популярна економіка: ціна держави»*. 2015 № 34 (11). С. 14.

Мізюк Х.Я.

студентка

Бондаренко Л.П.

к.е.н., доцент

Національний університет «Львівська Політехніка»

ПЕРЕВАГИ ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ ПОДАТКУ НА ВИВЕДЕНИЙ КАПІТАЛ

Будь-який бізнес існує для отримання прибутку його власниками. Поки гроші перебувають в русі, відбувається розвиток як підприємств індивідуально, так і економіки країни в цілому. На цьому етапі виводити частину прибутку шкідливо та не перспективно для економіки, тому більш доцільно справляти податок вже коли гроші переходять у особисте користування власника.

Основна відмінність податку на виведений капітал від податку на прибуток полягає у тому, що у першому випадку оподатковується прибуток, який перераховується власникам підприємства, тобто виводиться з організації, а у другому – оподатковується весь прибуток підприємства [1].

Порівняння ставок та об'єктів оподаткування при податку на прибуток та податку на виведений капітал [1].

Діючі ставки	Податок	Нові ставки
18%	Ставка податку на прибуток	–
Ставки ПнВК (податки на дивіденди до реформи):		
5%	-Фіз. Особам-	15%
18%	-Юр. особам резидентам-	0%
18+15%	-Юр. особам нерезидентам-	15%
–	Ставки ПнВК (платежі, прирівняні до дивідендів)	20%
2,6%	Ставка податку на репатріацію дивідендів	0%
18%	ПДФО при виплаті дивідендів	0%

Досвід впровадження цього податку в інших країнах вже існує. В першу чергу це Естонія та Грузія. В обох країнах такі зміни дали позитивний результат: в Естонії за три роки після реформи (податок введений з 2000 року) зростання економіки відбулось з 5,0% до 7,7%, а у Грузії за рік після реформи (податок введений у 2017 році) зростання економіки відбулось з 3,4% до 4,8%.

Для України перевагами введення податку на виведений капітал можуть стати:

1. По-перше, таке нововведення стимулюватиме ділову активність підприємств, оскільки у підприємців буде залишатися більше грошей для розвитку та модернізації бізнесу, що буде позитивно впливати на економічні процеси в цілому.

2. По-друге, фінансова звітність підприємств може стати більш прозорою і привабливою для інвесторів і банків, оскільки у підприємств не буде більше великої необхідності занижувати фінансові результати своєї діяльності, щоб мінімізувати податкові платежі.

3. По-третє, податкові зобов'язання буде легше перевіряти, адже операції, які віднесені до об'єкта оподаткування, буде складніше приховати. Податківцям досить буде проконтролювати факт наявності таких операцій.

4. По-четверте, кошти, що будуть спрямовуватися на інвестування, не будуть оподатковуватися. В свою чергу, відсутність оподаткування буде прискорювати ріст інвестицій [2].

Проте, впровадження податку на виведений капітал також має свої аргументи проти:

1. Запровадження такого податку неминуче приведе до скорочення доходів держбюджету. Дефіцит бюджету, що утвориться спочатку, потрібно буде перекрити іншими джерелами (фахівцями передбачається недоотримання коштів більше 40 мільярдів гривень) [3].

2. Компанії можуть вдаватися до певних фіктивних чи шахрайських дій, щоб не платити податок на виведений капітал.

3. Також проти введення податку на виведений капітал публічно виступають транснаціональні компанії, у яких є дочірні підприємства в Україні. Основна причина полягає в тому, що модель нового податку пропонує змінити базу оподаткування. Зараз податком за ставкою 18% оподатковується весь прибуток підприємств. Новий підхід пропонує обкладати лише дивіденди, які виводяться з бізнесу на користь власників за ставкою 15%, а також прирівняні до виплати дивідендів операції за ставкою 20%. Але, якщо дивіденди виплачуються на користь української юридичної особи, податок не сплачується. Якщо ж податок сплачується на користь юридичної особи-нерезидента, то потрібно заплатити 15%.

Згідно з розрахунками Мінекономіки, в 2020-2021 рр. інвестиційна складова ВВП при введенні податку на виведений капітал повинна щорічно рости на 17,4%, тоді як при поточній моделі – на 9,2% в рік. Частка інвестицій в структурі ВВП при ПнВК може вирости до 21,4% проти 20% при поточній моделі. Отже, в разі заміни податку на прибуток податком

на виведений капітал, у прибуткових компаній буде залишатися більше грошей, які вони зможуть вкладати в свій розвиток.

Отже, можна прогнозувати, що впровадження такої реформи в перспективі має дати позитивний результат як для суб'єктів господарювання, так і для української економіки.

1. Податок на виведений капітал на заміну податку на прибуток / Проект «Податок на виведений капітал на заміну податку на прибуток». URL: <http://b2future.org.ua/#rec7917051>.

2. Порівняльна таблиця до проекту Закону України про внесення змін до Податкового кодексу України щодо податку на виведений капітал / КМ Портал. URL: http://kmp.ua/wpcontent/uploads/2016/06/ECT-comparative-table_-10_2016.pdf.

3. Через введення податку на виведений капітал бюджет втратить на перших порах до 40 мільярдів / Інформаційна агенція Уніан. URL: <http://economics.unian.ua/finance/2117446-ministr-finansiv-cherez-vvedennya-podatku-navivedeniy-kapital-byudjet-vtratit-na-pershih-porah-do-40-milyardiv.html>.

Мірошник Р.О.

к.е.н., доцент

Дроботій О.А.

студент

Національний університет «Львівська політехніка»

РОЛЬ УПРАВЛІНСЬКОГО КОНСАЛТИНГУ В РОЗВИТКУ БІЗНЕСУ

В сучасних ринкових умовах спостерігається тенденція виходу великих підприємств з виробничої, соціальної сфери і сфери послуг на ринок консультування. Сьогодні значна частина світового ринку цих послуг належить 20 найбільшим консалтинговим підприємствам. Проте основну частину консалтингового ринку становлять дрібні і середні консалтингові підприємства.

Основним завданням управлінського консалтингу в розвитку бізнесу є надання допомоги клієнтам у визначенні та дослідженні управлінських та ділових проблем, наданні рекомендацій та прийнятті ефективних та оптимальних управлінських рішень. Власне потреби клієнтів формують перелік консалтингових послуг, основними з яких є [1]:

– дослідження та аналіз ринку, що передбачає оцінку розміру та структури ринку, аналіз поведінки споживачів та конкурентів, а також виявлення тенденцій та динаміки розвитку ринку;

– розробка стратегії розвитку підприємства, що полягає у виявленні сильних та слабких сторін, можливостей та загроз організації;

– фінансовий менеджмент, що передбачає аналіз фінансового стану підприємства, оцінку систем та методів фінансового планування;

– підготовка та експертиза інвестиційних проектів, що забезпечують обґрунтування інституційної та технічної можливості реалізувати проект;

– управління маркетингом, що охоплює дослідження маркетингового середовища підприємства, розроблення маркетингової стратегії;

– управління виробництвом, що передбачає аналіз виробництва з точки зору трьох складових виробничого процесу – продукції, методів та принципів організування виробничого процесу та планування, організування існуючих трудових ресурсів;

– управління персоналом, що охоплює вирішення питань щодо кадрової політики фірми;

– управління інформаційними технологіями, що охоплює розроблення комп'ютерних методів управління виробництвом, фінансами, маркетингом, бухгалтерським та фінансовим обліком.

Важливу роль у розвитку бізнесу відіграють консалтингові організації. Особливої допомоги з боку професійних зовнішніх консультантів потребують підприємства, у яких порівняно невеликий штат працівників і менеджерів, які не можуть мати потужних